همزمان با موضع رسمی عضو کابینه نتانیاهو برای استفاده از بمب اتم علیه مردم غزه، بزرگ‌ترین شهرهای آمریکا و اروپا شاهد تجمع‌های بی‌سابقه حمایت از فلسطین است

بمب اتم اینجاست

سیدمهدی طالبی
خبرنگار گروه جهان‌شهر

عمیخای الیاهو، وزیر امور اورشلیم و میراث رژیم صهیونیستی روز گذشته اعلام کرد بمب اتم می‌تواند یکی از راه‌حل‌های جنگ غزه باشد. الیاهو صبح یکشنبه در مصاحبه با رادیو کول براما درباره میزان رضایت از اقدامات ارتش رژیم که به تخریب و تلفات گسترده در غزه انجامیده، گفت: «ارتش اسرائیل ضربات قدرتمندی به حماس می‌زند. اما این صد درصد همان شیوه‌ای است که من می‌خواهم؟ خیر. شاید ۶۰ درصدش باشد.»

این پاسخ باعث شد مجری برنامه از الیاهو بپرسد آیا انتظار دارد ارتش از بمب اتم استفاده کند؟ وزیر بلافاصله جواب داد: «این هم یکی از راه‌هاست.» الیاهو در تشریح نظرش برای راهکار دانستن بمب اتم درخصوص غزه به ناکارآمدی کشتارهای رژیم در برابر ساکنان این منطقه اعتراف کرد و گفت: «آنها [ساکنان غزه] از مرگ نمی‌ترسند پس این [اقداماتی که تاکنون انجام شده‌اند] کاری نمی‌کند برای آنها. باید بفهمیم چه چیزی آنها را می‌شکند... ما با اخلاق من درآوردی، بازدارندگی ارتش دفاعی اسرائیل را شکسته‌ایم.»

اشاره عضو کابینه نتانیاهو به رعایت اخلاق از سوی ارتش رژیم درحالی صورت می‌گیرد که براساس آمار اعلام‌شده توسط سخنگوی وزارت بهداشت غزه، در بعدازظهر دیروز (یکشنبه)، شمار شهدا به ۹۷۷۰ نفر رسیده که از این تعداد ۴۸۰۰ نفر کودک هستند. الیاهو درخصوص سرنوشتی که مردم غزه باید داشته باشند، با وحشی توصیف کردن آنها گفت: «می‌توانند به ایرلند یا بیابان‌ها بروند.» شاید راهکار مهاجرت فلسطینیان به ایرلند بی‌ربط به نظر برسد اما این وزیر تندرو آن را به عنوان طعنه مطرح کرده است. مردم ایرلند در جریان جنگ حمایت گسترده‌ای از مردم فلسطین انجام داده‌اند. ایرلندی‌ها به این دلیل که چندین سده سلطه و اشغالگری انگلیسی‌ها را تجربه کرده‌اند، با مردم فلسطین احساس مشترکی دارند. احساسی که مردم اسکاتلند نیز آن را در قالب حمایت هواداران تیم فوتبال اسکاتلندی سلتیک از فلسطین نشان داده‌اند. هواداران استقلال از انگلیس طی سال‌های اخیر در اسکاتلند رشد داشته‌اند.

بمبی که روی سر الیاهو منفجر شد

مواضع الیاهو به سرعت توسط افکار عمومی در جهان محکوم شد. بسیاری از کاربران در پلتفرم ایکس، این سخنان را «ایده‌های نژادپرستانه نفرت‌انگیز» توصیف کردند. فضا به قدری سنگین بود که این وزیر تندرو، بلافاصله از مواضع خود عقب نشست. او که توقع نداشت با چنین موج اعتراضی مواجه شود، در شبکه ایکس تلاش کرد بگوید منظورش چیز دیگری بوده است. او برای همین توضیح داد برای هر عاقلی واضح است که سخنان درباره بمب هسته‌ای استعاری بوده است. با این حال کار از کار گذشته بود.

دفتر نخست‌وزیری رژیم به سرعت از طریق حساب‌های خود در شبکه‌های اجتماعی اظهارات این عضو کابینه را «نادرست» دانست. رسانه‌ها براساس بیانیه صادرشده توسط این نهاد گمانه‌زنی کرده‌اند الیاهو «برای مدت نامعلومی از جلسات کابینه معلق شده است.» افزون بر این، یائیر لاپید، رهبر مخالفان رژیم صهیونیستی نیز از اظهارات وزیر دفاع انتقاد کرد و گفت که نتانیاهو باید امروز الیاهو را برکنار کند.

یولاو گالانت، وزیر دفاع یک گام بالاتر از دفتر نخست‌وزیری اظهارات الیاهو را محکوم و تاکید کرد «خوب است که این وزیر در میان مسئولان امنیت کشور نیست.» در رژیم علاوه بر کابینه که شامل تمام وزرا می‌شود، کابینه‌ای کوچک‌تر با نام کابینه امنیتی وجود دارد که درآن بنابر صلاحدید نخست‌وزیر برخی وزارتخانه‌های خاص مانند دفاع و امور خارجه به همراه تعدادی از وزرا که شخصیت سیاسی پراهمیتی دارند، شرکت می‌کنند.

یائیر لاپید، یکی از دورهبر اصلی اپوزیسیون نیز پیشنهاد وزیر دولت نتانیاهو را «هولناک و از روی دیوانگی» دانست و اشاره کرد وزیری که این اظهارات را کرده اساسا ارتباطی با امور امنیتی ندارد. لاپید می‌گوید: «نتانیاهو باید فورا او را برکنار کند.»

اینکه جنایتکارانی که درحال قتل‌عام مردم غزه هستند این سخنان را به زبان می‌آوردند، نشان می‌دهد اصطلاحا «آش بیشتر از حد شور شده است.» این موضوع را می‌توان در توییت روز گذشته نفتالی بنت، نخست‌وزیر اسبق رژیم که سابقه مشارکت در دولت‌های نتانیاهو را نیز دارد، دید. بنت که فرزند مهاجران یهودی آمریکایی است، خود سال‌ها در آمریکا زندگی کرده و یکی از کارآفرینان موفق این کشور بوده است. به همین دلیل نفوذ زیادی در محافل آمریکایی داشته و مدت‌ها با آنها از نزدیک سروکار داشته است.

بنت در صفحه شخصی خود در ایکس نوشته است: «امشب به یک تور سیاسی-رسانه‌ای در نیویورک و واشنگتن می‌روم.» او دلیل آن را وضعیت نامناسب رژیم می‌داند و می‌گوید: «وضعیت بین‌المللی ما خوب نیست.»

بنت اعلام کرده قصد دارد موقعیت تل‌آویو را در افکار عمومی، کنگره و دولت آمریکا تقویت کند. نخست‌وزیر سابق رژیم می‌گوید: «ما به دنبال این هستیم که موقعیت ما در افکار عمومی جهان تقویت شود تا آزادی عمل کامل به فرماندهان ارتش اسرائیل برای نابودی حماس داده شود، هرچند که در حال حاضر افکار عمومی جهان به نفع ما نیست.» بنت برای آنکه به عمق رویگردانی افکار عمومی از رژیم اشاره کرده باشد مثالی از گرایش افکار عمومی در شبکه‌های اجتماعی به فلسطینیان می‌زند: «برای مثال، در شبکه TikTok محتوای طرفدار فلسطین و گروه حماس ۱۵ برابر بیشتر از محتوای طرفدار اسرائیل دیده می‌شود.»

چرا از بمب اتم هم کاری برنمی‌آید؟

براساس اطلاعیه‌ای که حساب کاربری دیده‌بان اروپا-مدیترانه در پلتفرم ایکس در تاریخ ۱۲ آبان (۳ نوامبر) منتشر کرده، قدرت بمب‌های ریخته‌شده بر غزه، ۱٫۵ برابر قدرت انفجار اتمی در هیروشیما است. در این اطلاعیه آمده است: «در فاصله ۷ اکتبر تا ۲ نوامبر، ۲۵ هزار تن بمب روی غزه ریخته شد، درحالی‌که قدرت تخریبی بمب اتمی هیروشیما در جهانی دوم، معادل ۱۵ هزار تن بمب بود.» این اطلاعات نشان می‌دهد بمباران‌های صورت‌گرفته حتی از بمب اتمی مخرب‌تر بوده‌اند. دلیل این تخریب بیشتر، استفاده از تسلیحات هدایت دقیق است، درحالی‌که بمب اتمی محدوده‌ای وسیع را از بین می‌برد و تخریبش شامل همه محدوده محل استفاده می‌شود. با این حال نه یک بمب اتمی، بلکه معادل دو بمب اتمی نیز تاکنون برای تل‌آویو در غزه پیروزی به بار نیاورده است. رژیم یک بار دیگر نیز در جریان جنگ ۳۳ روزه ۲۰۰۶ در محدوده کوچک جنوب لبنان معادل چهار بمب اتمی از تسلیحات نقطه زن استفاده کرده، اما شکست خورده بود.

این مساله نشان می‌دهد صهیونیست‌ها حتی اگر دست به سلاح اتمی نیز بشوند، کاری از پیش نخواهند برد؛ هرچند کار خود را سخت‌تر می‌کنند. تل‌آویو همین امروز هم به دلیل کشتار شدید به شدت تحت فشار است. به‌کارگیری سلاح اتمی تنها وضعیت را برای تل‌آویو دشوارتر می‌کند که صرفا شامل افکار عمومی نیست. فلسطین سرزمین بسیار کوچکی است که هرچه به ویژگی‌های پراکندگی جمعیتی آن توجه شود، همین محدوده کوچک مرحله به مرحله محدودتر می‌شود. اغلب جمعیت ساکن در فلسطین در نیمه شمالی این سرزمین معروف به «فلسطین شمالی» متمرکزند که نوار غزه نیز در آن واقع شده است. همچنین بیشتر جمعیت صهیونیست‌ها در نوار ساحلی فلسطین شمالی قرار گرفته که غزه نیز در همان خط قرار دارد. بر همین اساس به‌کارگیری سلاح هسته‌ای در غزه به معنای آلودگی مناطق اصلی صهیونیست‌نشین با هوای رادیواکتیو خواهد بود. حیفا ۲۰ کیلومتر و تل‌آویو ۷۰ کیلومتر با غزه فاصله دارند و با وزش یک باد، به هوای رادیواکتیو آلوده می‌شوند. همچنین منطقه غزه به همراه نواحی اطراف آن برای مدت‌ها غیرقابل سکونت خواهد بود. علاوه بر آن، در فردای به‌کارگیری سلاح هسته‌ای، منطقه به شدت هسته‌ای خواهد شد. برخلاف تمرکز رسانه‌ای بر پرونده هسته‌ای ایران، داده‌های پژوهشی نشان می‌دهد دیگر کشورهای منطقه از جمله مصر به سمت دستیابی به فناوری غنی‌سازی هسته‌ای گام برداشته‌اند که اغلب نشانه آمادگی برای ساخت سلاح اتمی تلقی می‌شود.

سخنان الیاهو چه موضوعی را برملا می‌سازد؟

هنگامی که الیاهو در مراحل پیشرفته عملیات تل‌آویو علیه غزه که وارد پیشروی زمینی در خاک منطقه شده است پیشنهاد استفاده از بمب اتمی می‌دهد، یعنی برآیند وزرا و نهادهای سیاسی رژیم «به بن‌بست رسیدن تهاجم زمینی» است. اغلب کارشناسان می‌گویند تل‌آویو در طول نبرد طوفان الاقصی هدف مشخصی نداشته است. این تعبیر به معنای بی‌هدف بودن صهیونیست‌ها نیست بلکه به طور خاص اشاره دارد آنها اهداف درستی را انتخاب نکرده‌اند. تل‌آویو در فردای فروپاشی حصارهای غزه و ازهم‌پاشیدن لشکری که برای مراقبت از غزه در اطراف این منطقه مستقر شده بود، اعلام کرد قصد دارد غزه را اشغال و حماس را نابود کند. آنها سپس اعلام کردند قصد دارند با بمباران‌های شدید، مردم غزه را به کوچ به سمت مصر وادار کنند. پس از آن تل‌آویو تاکید کرد خواهان ایجاد منطقه حائل به دور غزه است. اعلام اهداف دور از دسترس، تغییر پی‌در پی اهداف و مشخص نبودن مسیر دسترسی به آنها برای ناظران سیاسی آشکار می‌کرد تل‌آویو سردرگم است. صهیونیست‌ها بدون آنکه فهم دقیقی از اتفاق رخ‌داده به دست آورند و اوضاع را ارزیابی کنند، از روی احساسات تصمیم گرفته و آن را اعلام می‌کردند.

درنهایت صهیونیست‌ها با مشورت و هدایت آمریکا تصمیم گرفتند به شکلی محدود دست به عملیات نظامی در غزه بزنند. هدف اعلامی این عملیات «از بین بردن زیرساخت‌های حماس» مانند تونل‌ها، کارگاه‌های ساخت سلاح و همچنین «آزادسازی اسرای صهیونیست» اعلام شد؛ اهدافی که بسیار محدودتر از اهداف اعلام‌شده قبلی بودند.

بااین حال چنین اهداف محدودشده‌ای نیز موفق نبوده‌اند. شنبه شب اعلام کردند در واکنش به جنایت‌های رژیم صهیونیستی شهرک‌های صهیونیستی اطراف نوار غزه را هدف حمله راکتی قرار داده‌اند. سرایا القدس شاخه نظامی جهاد اسلامی شنبه شب اعلام کرد ۷۰ راکت به سمت منطقه اللد در مرکز فلسطین اشغالی پرتاب کرده است. این شهر نزدیک تل‌آویو و قدس قرار دارد. تداوم موشک‌باران‌ها، برای شهرک‌نشینان این معنی را در پی دارد که ارتش رژیم به هدف خود برای نابودی زیرساخت‌های تهاجمی با وجود چند روز از آغاز تهاجم زمینی تاکنون ناکام بوده است. همزمان شاخه نظامی حماس می‌گوید دست‌کم ۴۰ تانک رژیم را هدف قرار داده است. این نیروها فیلم عملیات‌های خود علیه یگان‌های زرهی رژیم را نیز منتشر کرده‌اند تا از سوی تل‌آویو قابل تکذیب نباشد.

علاوه بر ناکامی در تحقق هدف نخست، صهیونیست‌ها و پنج هزار نیروی آمریکایی همراه‌شان در جریان تهاجم زمینی به غزه، تاکنون موفق به آزادی اسرا نیز نشده‌اند. آمارها حکایت از وجود ۲۵۰ اسیر صهیونیست در نوار غزه دارد اما به شکل رسمی تاکنون تنها یک اسیر آزاد شده است که نسبت به آن نیز تردیدهایی وجود دارد.

رسانه‌ها می‌گویند اوری مگیدیش، سرباز زن صهیونیست که تل‌آویو شامگاه ۸ آبان ادعا کرد در پی عملیات زمینی در غزه آزاد شده است، نامش در لیست اسرا و مفقودان اعلام شده وجود ندارد. به همین دلیل بسیاری معتقدند تل‌آویو برای آنکه از حمله زمینی دستاوردسازی کند، این دروغ را ساخته است.

تونل‌ها همچنان تلفات می‌گیرند

فیلم‌های منتشرشده از سوی شاخه نظامی حماس نشان می‌دهد نیروهای این گروه از تونل‌ها خارج می‌شوند و با راکت‌های ضدزره یاسین-۱۰۵ به یگان‌های زرهی رژیم حمله می‌کنند. بعضی از تونل‌ها آنچنان به محل عبور کاروان‌های زرهی صهیونیست نزدیکند که مبارزان با دست به تانک‌ها بمب می‌چسبانند. پیشروی صهیونیست‌ها در داخل غزه متکی بر این یگان‌هاست که شامل تانک‌های مرکاوا، نفربرهای ساخته‌شده بر اساس شاسی تانک مرکاوا، خودروهای زرهی ببر و بولدوزرهای زرهی می‌شوند. این وسایل زرهی هرچند به دستگاه‌های شناسایی مجهز هستند اما آنقدر دقیق نیستند تا تحرکات پرسرعت مبارزان فلسطینی را که از تونل‌ها در چند متری یک تانک خارج می‌شوند، شناسایی کنند.

به همین دلیل صهیونیست‌ها تلاش دارند برای تثبیت پیشروی‌های خود در خاک غزه، این تونل‌ها را از بین ببرند. تل‌آویو پیش‌تر با استفاده از دستگاه‌های شنود که اقدامات فلسطینیان برای حفاری را ثبت کرده‌اند، از محل و عمق حدودی بخش‌هایی از شبکه تونل‌ها باخبر شده‌اند. آنها پیش از ورود به غزه تلاش کرده بودند با بمباران‌های سنگین به این تونل‌ها آسیب برسانند اما مستحکم‌سازی آنها با بتن، پیچیده و طولانی بودن‌شان مانع از موفقیت اقدام صهیونیست‌ها بوده است. به همین دلیل سربازان صهیونیست پس از تلفات در یک منطقه به جست‌وجوی تونل‌ها و بمب‌گذاری‌شان برای تخریب مشغول می‌شوند؛ گرچه این اقدام به دلیل احتمال حملات مجدد، در هر نقطه‌ای امکان‌پذیر نیست. مواد اولیه ساخت سلاح، کارگاه‌های ساخت و مونتاژ، انبارهای نگهداری سلاح و مهمات و همچنین محل زندگی بسیاری از مبارزان فلسطینی این تونل‌ها هستند. صهیونیست‌ها تاکنون علی‌رغم بمباران‌های شدید و چندین‌باره که با تخریب کامل بافت مسکونی مناطقی همراه بوده است، موفق نشده‌اند دستگاه نظامی مقاومت غزه را از کار بیندازند. با تداوم حیات دستگاه نظامی غزه، آزادسازی اسرای صهیونیست، تثبیت پیشروی‌های زمینی در غزه، نابودی حماس، کوچ دادن اجباری مردم غزه و دیگر اهداف حداکثری و حداقلی تل‌آویو قابل دستیابی نیست.

اسرائیل بازنده نبرد فضای مجازی با فلسطینی‌ها

میراحمدرضا مشرف
پژوهشگر حوزه بین‌الملل

در شرایطی که جنگ نابرابر میان رژیم صهیونیستی و مردم فلسطین در نوار غزه و دیگر نقاط سرزمین‌های اشغالی تداوم دارد؛ کشیده شدن دامنه این نبرد به فضای مجازی نیز توجهات زیادی را به سوی خود معطوف کرده است. در همین راستا نشریه اکونومیست در شماره اخیر خود به این موضوع توجه نشان داده و کوشیده است تا ضمن بررسی موقعیت حامیان هر دو طرف در فضای مجازی، به تفاوت‌های موجود در میزان حمایت از دو طرف در شبکه‌های اجتماعی و نظرسنجی‌های عمومی میدانی هم اشاراتی داشته باشد. البته شاید نیاز به یادآوری نباشد که مانند روند غالب تحلیل‌هایی که در شرایط کنونی در غرب منتشر می‌شود، در اینجا نیز تلاش می‌شود که تحلیل از هرگونه برچسب‌زنی تقابل با رژیم صهیونیستی فاصله گرفته و شائبه حمایت از فلسطینیان یا تقویت مواضع آنها را به وجود نیاورد. به نظر می‌رسد که انتخاب تیتر و عباراتی مانند «انحراف اجتماعی» و «دیدگاه‌ها در اینترنت نسبت به اسرائیل به شکل گمراه‌کننده‌ای منفی است»، دقیقا بر چنین مبنایی انجام گرفته است.

حامیان فلسطین و تسخیر صفحه کلیدها پس از خیابان‌ها

نشریه اکونومیست تحلیل خود را با پرداختن به این موضوع آغاز می‌کند که اگر شما در شبکه اجتماعی ایکس (توییتر سابق) چرخی بزنید، به این نتیجه خواهید رسید که همدردی با اسرائیل پس از حملات ماه گذشته خشک و نابود شده است. درواقع حامیان فلسطین نه تنها سطح خیابان‌ها، بلکه حتی صفحه کلیدها را هم به قبضه خود درآورده‌اند. اکنون سوال این است که آیا این دیدگاه‌ها در فضای مجازی منعکس‌کننده افکار عمومی است؟ اکونومیست مدعی است که برای پاسخ به این پرسش از یک شرکت فناوری هوش مصنوعی به نام «دی.ام.آر» کمک گرفته و در بازه زمانی هفت تا ۲۳ اکتبر، بیش از یک میلیون پست را در شبکه‌های اجتماعی اینستاگرام، ایکس (توئیتر) و یوتیوب مورد بررسی قرار داده است. این امکان از طریق تهیه لیستی با تعداد مشابهی از واژه‌های طرفدار اسرائیل و فلسطین فراهم شد و همه پست‌هایی که هشتگ‌هایی از این واژه‌ها را به زبان انگلیسی داشته یا به چنین پست‌هایی پاسخ داده بودند، مورد توجه قرار گرفتند. سپس «دی.ام.آر» مدلی تحلیلی ساخت که پست‌ها را در سه قالب حمایت از یک طرف، حمایت از طرف مقابل یا هیچ‌کدام طبقه‌بندی کرد. اگرچه این برنامه در زمینه محتوای انگلیسی آموزش دیده بود، اما پست‌هایی از زبان‌های دیگر را که هشتگ‌های انگلیسی به کار برده بودند، شامل این پردازش قرار می‌داد. درنهایت آمارهای استخراج شده از «دی.ام.آر» حکایت از آن داشت که در سطح فضای مجازی به مرور زمان یک دگرگونی شدید علیه اسرائیل رقم خورده است. بر مبنای آمارها در روز ۷ اکتبر دو طرف منازعه یعنی اسرائیلی‌ها و فلسطینیان، از سهمی تقریبا مساوی در حمایت‌ها برخوردار بوده‌اند. با این حال در روز ۱۹ اکتبر پست‌های طرفدار فلسطین ۳۹ برابر بیشتر از پست‌های حامی اسرائیل دیده شدند.

مقایسه نظرسنجی‌های میدانی و فضای مجازی

اکونومیست بر این باور است که اوضاع حمایت از اسرائیل در فضای مجازی بسیار وخیم‌تر از نظرسنجی‌های عمومی است. در همین راستا نظرسنجی عمومی انجام‌شده در آمریکا توسط موسسه «یوگو» نشان می‌دهد در روز ۲ اکتبر، به ازای هر حامی فلسطین، سه طرفداری از رژیم صهیونیستی وجود داشته است؛ آن هم در زمانی که تعداد پست‌های طرفدار فلسطین در رسانه‌های اجتماعی آمریکا دو برابر پست‌های طرفدار اسرائیل بوده‌اند. نظرسنجی عمومی این موسسه در «بریتانیا» نیز حکایت از آن دارد که در همان روز ۲ اکتبر، نسبت حمایت از دو طرف در شرایط برابری قرار داشته است. با این حال در نبرد رسانه‌های اجتماعی بریتانیا، این نسبت شش به یک و با سلطه مطلق فلسطین دنبال شده است.

در توجیه دلایل وجود چنین شکاف حمایتی میان نظرسنجی‌های عمومی و فضای مجازی، اکونومیست به مواردی اشاره می‌کند که شکاف سنی یکی از آنها محسوب می‌شود. از دیدگاه اکونومیست کاربران شبکه‌های اجتماعی جوانان را منحرف می‌کنند؛ چراکه چنین افرادی در دیدگاه‌های خود به طور غیرمعمولی حامی فلسطین هستند. علاوه بر این نباید فراموش کرد که نمونه‌های «دی.ام.آر» شامل فیس‌بوک نمی‌شود و بر همین مبنا ممکن است کاربران مسن‌تر طرفدار رژیم صهیونیستی مشمول این آمار نشده باشند. از سوی دیگر در نظرسنجی‌های عمومی که از مردم دانمارک، فرانسه، اسپانیا و سوئد انجام گرفته، اسرائیل همدردی کلی بیشتری را جلب کرده است؛ اگرچه نظرات پرسش‌شوندگان جوان با نسبت رسانه‌های اجتماعی مطابقت داشت. با این وجود در بریتانیا و آمریکا، دیدگاه‌های رسانه‌های اجتماعی حتی بیشتر از نظرسنجی‌های انجام گرفته از جوانان، به حمایت از فلسطین متمایل بوده است. به نظر می‌رسد که حامیان اسرائیل نسبت به نبردهای آنلاین شور و اشتیاق کمتری نشان می‌دهند.

نکاتی در رابطه با تحلیل‌های آماری اکونومیست

تحلیل آماری ارائه‌شده از سوی اکونومیست با همه لحن جانبدارانه‌ای که نسبت به رژیم صهیونیستی دارد؛ به چند نکته بسیار مهم اشاره می‌کند:

الف) این بررسی فقط بر مبنای هشتگ‌های انگلیسی در فضای مجازی و نظرسنجی‌های عمومی در سطح اروپا و آمریکا انجام گرفته است. بنابراین اگر هشتگ‌های غیر انگلیسی و نظرسنجی‌های فراتر از اروپا و آمریکا را وارد این بررسی کنیم، بدون تردید این سطوح حمایتی چربش بسیار سنگین‌تری به سمت فلسطین پیدا خواهند کرد.

ب) میان نمودارهای ارائه‌شده از سوی اکونومیست و توضیحات متنی آن تناقضاتی مشاهده می‌شود. مثلا در رابطه با نظرسنجی افکار عمومی از سوی موسسه یوگو، کاملا مشهود است که در شرایط خط سیر ثابت بی‌طرف‌ها، از ۷ اکتبر به بعد شاهد سیر صعودی شدید نمودار طرفداران فلسطین و درمقابل نزول چشمگیر حامیان رژیم صهیونیستی بوده‌ایم. بدین ترتیب صحبت از وجود تناقض شدید و آشکار میان نظرسنجی‌های عمومی و فضای مجازی می‌تواند محل تردید باشد.
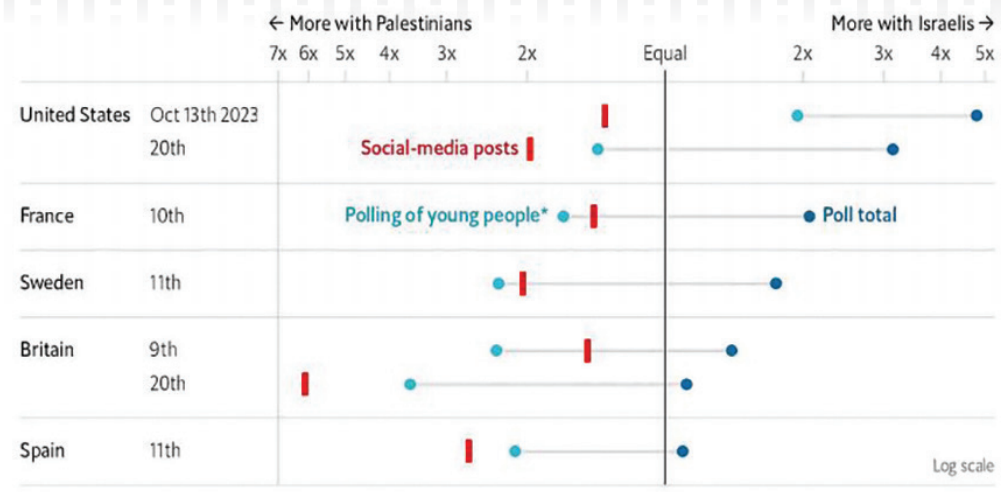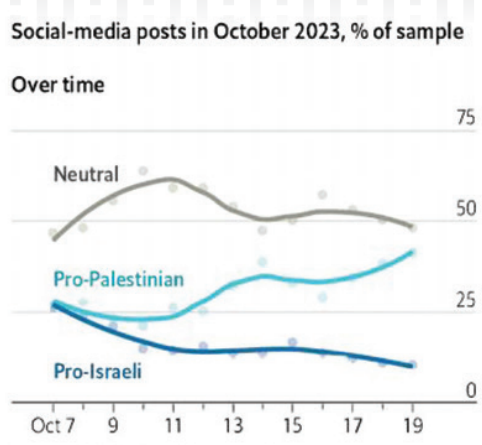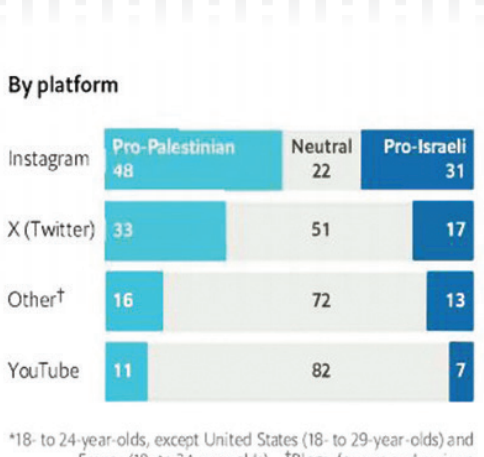
ج) درنهایت آخرین و به طور قطع مهم‌ترین نکته برداشت‌شده از این تحلیل را می‌توان به اعتراف وجود شکاف نسلی در غرب برای حمایت از رژیم صهیونیستی مرتبط دانست. همان‌طور که در این تحلیل و با استناد به آمار و نظرسنجی‌ها، بارها تاکید شده است نسل جوان جوامع اروپایی و آمریکا دیگر به مانند نسل‌های گذشته، حمایت بی‌چون و چرا از اسرائیل را باور نداشته و نمی‌پذیرند. برای این نسل تابوها و برچسب‌هایی به نام اسرائیل‌ستیزی یا یهودستیزی معنا و مفهوم ندارد؛ چراکه نگاه اغلب آنها به وضعیت حال است، نه احساسات و احیانا دین‌هایی که پدران‌شان در قبال یهودیان و اسرائیل بر دوش می‌کشند.